

HASAN ÖZSAN

Başbakanlık eski Basın Müşaviri Ahmet Takan, *Erdoğan'ın gezilerde görmek istemediği gazeteciler arasında Nazlı Ilıcak'ın da olduğunu,*

...ama Ilıcak'ın ne yapıp edip gezilere katıldığını, Ilıcak'ın o günlerde milletvekili olan eski kocasının bakan yapılması için uçakta elden Başbakana mektup yolladığını, Başbakanın mektubu okuyup yırttığını, "Ne yani kocasını milletvekili yaptık yetmiyor mu? Bir de Bakan mı yapacağız. Uzak tut beni bundan Ahmet!" diyerek sert tepki verdiğini yazınca anında Nazlı hanım'dan tepki geldi. Bunun bir kara propaganda olduğunu öne süren Ilıcak, hedef olmasının nedeni olarak, "Her Taşın Altında 'The Cemaat' mi Var?" adlı kitabını gösterdi.

Dikkat ettiniz mi bilmem medyada Balçiçek Pamir, Banu Güven, Ece Temelkuran, Banu Altar, Nazlı Ilıcak, Nihal Bengisu Karaca, Hilal Kaplan, Nagehan Alçı, Sibel Erarslan ve diğer bayan gazeteciler kadar ortalığı karıştıran erkek gazeteci yok. Sadece bizde değil dünya basın-yayının da farklı değil...

Nedenini analiz etmek konunun uzmanlarının işi elbette. Lakin kadınları en iyi anlatabileceğim bir kurgumu buraya almakla yetineceğim... Hoşgörüle...

Adem ile Havva

Adem ile Havva cennette dertsiz, tasasız, sıfır sorunla yaşarlarken Tanrı bir ağacı işaret ederek meyvesinden yemelerini yasaklar.

Erkekler düz düşünür, o meyve yenmeyecekse yenmeyecektir o kadar.

Ama kadınlar öyle değildir. Onlar didikleyicidir, kuşkucudur, iz sürücüdür, avcıdır... Neden, niçin, nasıl, niye, yapılsa ne olur, edilse ne değişir, öyle şey olur mu, kim demiş, ne zaman demiş, demişe ne olmuş vs vs vs...

Ne var ki kendileri harekete geçmek için öne atılmazlar. Erkeği tetikçi olarak kullanır...

E, Havva da sonuçta bir kadındır yani...

Başlamıştır zavallı Adem'i sıkıştırmaya:

- Adem'ciğim, Bana bak, sence Tanrı bu elmayı yememizi neden yasaklamış olabilir?

- Ne bileyim be kadın? Bana ne soruyorsun? Git Tanrı'nın kendisine sor...

- Aman hiç işim yok da gidip Tanrı'ya soracağım... Hem merak ettiğim falan da yok yani...

Nesini merak edeyim...

Adem, cennetin şırıl şırıl akan derelerinde yüzüp, türlü çeşit asmalarından mis kokulu üzümler yiyip cennet şarabını yudumlayarak keyif ve huzur içinde günler geçirirken Havva'nın yasak meyve yüzünden tadı tuzu kaçmıştır bir kere:

- Adem, canımcım...

- Gene ne var, söyle...

- Ya bana bak, şu ağaçtan bir elma koparsan da bir diş ısırarak ne olur?

- Ya manyak mısın be kadın? Kafayı mı yedin sen? Başımızı derde mi sokacaksın?

- Ya bir şey olmaz, ne olacak ki? Alt tarafı bir elma değil mi ya... Böyle yasak mı olurmuş? Hem Tanrı bize ne yapabilir ki?..

- Yahu rahat kışına mı batıyor senin? Cennetin bahçelerinde başka meyve mi yok Allah aşkına? Git onlardan istediğin kadar zıkkımlan...

- Aman sünepe sende. Ne biçim erkeksin sen ya? Sen nasıl bir erkeksin böyle? Korkaksın sen ya korkak...

- Bana bak kadın, git başımdan... Durduk yerde başımıza iş açma, otur oturduğun yerde.

- Kalıbına bakan da seni erkek sanır... Ne işe yararsın sen? Bak İblis'e cennette oradan oraya koşturuyor, bir dakika boş durduğu yok. Bütün bir gün Kevser şarabını çekip, miskin miskin Tuba ağaçlarının gölgesinde yatmaktan başka ne marifetin var senin? Benim için ne yaptın bugüne kadar, ha ne yaptın söyle?.. Korkak sende...

Havva günlerce, "Elma da elma" diye Adem'in kafasını yemiştir artık...

Ne yapsın zavallı Adem, sonunda kanı beynine sıçramış, "A yetti artık!.. Bıktım senin dırdırından" diyerek elmayı "çat" diye koparıp, "pat" diye Havva'nın önüne atmıştır, "Al zıkkımlan; sen de rahat et, ben de!..."

Havva o an istediğini elde etmenin mutluluğu içinde elmayı hemen dişlemiş ve işveyle Adem'e uzatmıştır...

- Adeeeem, cancikooooom!.. Bu elmanın tadı ne kadar enfesmiş meğer... İnan cennetteki diğer meyvelere benzemiyor. Şimdi anladım Tanrı'nın neden yasakladığını...

Adem Havva'nın dediğini yerine getirdi ya, önce içinde gizli bir gönenc, "Ben istemem hepsini sen ye!..." diye yalancıktan terslenmiştir Havva'ya... Lakin sıcak sokulgan Havva, "Cesur erkeğim benim, sen benim kahramanımsın, ne olur bir diş ısır. Ölümü gör bak!..." diye ısrar

edince Adem de iyice havalanmıştır gari. Hiç düşünmeden Havva'nın uzattığı elmayı "hart!.." diye dişlemiştir.

Biliyorsunuz, Tanrı bunu öğrenince ikisinin de kıçlarına birer tekme vurup cennetten dünyaya zorunlu ikamete yollamış...

E, Adem alışmış tabi cennette bir eli yağda, bir eli balda eziyetsiz, zahmetsiz, sorunsuz yaşamaya... Dünyada yaşamının hiç de kolay olmadığını kısa zamanda anlamıştır. Öyle ya; beslenme, barınma, giyinme, güvenlik derdi var... Geceler, gündüzlere uymuyor, gündüzler geceye... Mevsimler dersin her biri başka bir alem...

Koşuşturmadan bunalan Adem sonunda Havva'ya çıkmıştır:

- Cennette ne güzel hayatımız vardı; ekmek elden, su gölden yaşayıp gidiyorduk. Elma elma diye tutturdun... Başımıza açtığın dertleri beğendin mi şimdi ha!...

Havva anında diklenmiştir:

- Bana ne bağıryorsun ya...

- Be kadın, Tanrı elmayı bize yasaklamadı mı?

- Yasakladıysa ne olmuş?...

- Elinin körü olmuş... Elmayı bana kopartmasaydın şimdi bu lanet yerde olmayacaktık.

Havva omuzlarını silkmiştir:

- Bana ne, beni dinlemeseydin o zaman... Sanki her dediğimi dinliyormuşsun gibi bir de suçu benim üzerime atıyorsun. Sen ne biçim adamsın ya?...

hasanozsan@gmail.com